

Dingsdag

19 Januarij.

Contracten met de Handel-Maatschappij.

II.

Wij meenen, in ons vorig artikel het betoog te hebben geleerd, dat de gronden op welke de heer KAUSMAN de bevoegdheid der regering, onder de oude wet, gebouwd had, tot het voor een bepaald of bepaald getal jaren verhinderen der inkomsten onzer overzeesche bezittingen, voor ongenomen gelden om te geven, te kunnen dekken voor een goed deel vreemd het belang *dier bezittingen zelve*, en niet bij de begrootingen toegestaan, — geen steek houden. Doch al *ware* zulks het geval; al werd tot zulk een en verbindende de medewerking der Staten-Generaal, (die mede den eigenaar vertegenwoordigen,) gevorderd; dan zouden nog altijd de SS. GG. — meer zij van oordeel waren, dat er daden in het openbaar behoort der overzeesche bezittingen begaan te worden; strijdig met het belang der schatkist, (*) van de grondwettige bevoegdheid, tot verwerping der Begrootingen kunnen gebruik maken, ten einde de regering te verplichten; die daden zoozeer mogelijk te herstellen; en dit schijnt ook wel de zienswijze te geweest van al die leden der Staten-Generaal, die door de aanneming der Begrooting voor 1841, de geenszins gebonden wilden rekenen, om, bij behandeling van een volgend budget, de *concessie* van het kapitalisatie-contract aan te nemen goed te keuren.

Dreef dus de regering haar regt, ontleend aan art. 122 der grondwet, zoover mogelijk, ja tot het uiterste; en de SS. GG. konden dit hun regt doen, ontleend aan art. 122.

Dat alles kon geen heil voor het vaderland aangeven; doch het zijn niet de Staten-Generaal alleen, die dit behooren in te zien: ook de regering behoort dit te doen.

Kon de vernietiging der contracten volstrekt niet voor de regering bij de H. M. worden verkregen; stegeen nog moeilijker zijn zou te bewijzen,] dan kon de afkeuring op de Begrooting ten minste zóólang geëigend worden, tot de Minister, onder wiens bestuur zijne gesloten werden, ware afgetreden. Er bestond in althans eenige straf, voor hetgeen de vertegenwoordigers van de natie te zijner verricht; en de opvolgers van Z. E. zouden zich dan denkelijk voor het vervolg van de of soortgelijke handelingen, op het woordje *verbeaten* gegrond, wel onthouden; hetgeen dan het altijd zóóveel voor het belang des vaderlands zou kunnen zijn.

So dit ware geen dwang" jegens den Vorst, dit ver getrouwelijk den eed naleven, welke de Staten-Generaal verplicht, het algemeen belang van den Staat al hun vermogen te bevorderen.

Wij willen hiermede niet te kennen geven, dat wij paaliglijk de aftrading van den heer BAUD wenschen; wij spreken slechts van, het *nu*; van tegeen er *KAN* en *MAK* gedaan worden, volgens de grondwet; wij kunnen nogtans onze vrees niet verbergen: dat het zoo onmetelijk ver uitstreken der oninklijke magt, over onze overzeesche bezittingen; dat zoo geheel en al wegeijferen van de bevoegdheid der Staten-Generaal, om zich ook met het *financieel* over de zelve eenigzins te bemoeijen, als dit door de heer KAUSMAN gedaan is, bij vele leden der Staten-Generaal eenen alles behalve voordeeligen indruk moeten maken; te meer, daar men natuurlijk veronderstellen moet, dat de heer KAUSMAN niet zonder goedkeuring van zijnen Chef zal gesproken hebben, en dat ook *deze* derhalve *deze absolute* tusschen gevoelens te dien aanzien deelt.

Wat zou de H. M. indien zij haar belang in acht nam, gedaan hebben? Zich verzet tegen het eerste, en het tweede verworpen? — Wij gelooven het bezwaarlijk, ofschoon men het nu wellicht zal beweren. Het valt schier niet te betwijfelen, of zij zou den lasten weg ingeslagen, en zich aan de force majeure hebben onderworpen.

Wij komen nu tot de *bilijtheid* van het contract.

Met een particulier koopman zou men geene voorafgaande voorwaarden hebben kunnen bedingen, zegt de heer KAUSMAN, [blad. 35]; doch dit beaamen wij niet.

Ken particulier koopman, welke met zijnen debiteur verlegen zit, zoo als de H. M. met den Staat zat, is niet zeer streng.

Er waren wel producten op Java voorhanden, en aan de Maatschappij geconsigneerd; doch ook de regering van een land vindt eens krachtige verantwoordelijkheid voor het niet nakomen harer engagementen, in die woorden: *ik kan niet*.

Dit intusschen ware het geval geweest met de Indiache regering, ware het contract met de H. M. niet gesloten. Die regering moest de zaken in den Oost gaande houden, en ontving zij geene remises uit het moederland; dan moest zij aan het verder verkoopen van producten op Java. Het bezit van het kapitaal hiervan verkregen, de winsten op den overvoer en verkoop, gingen dan vooreerst voor de H. M. verloren, doch daarentegen kon zij tegen het rijk aan het procederen, en zulk een proces kon nog al eenigen tijd slepende zijn gehouden; want waardoor werd de Maatschappij geregtigd of verplicht voorschotten te doen op producten, die, na aftrek van het volstrekt benoedigde en onmisbare voor de dienst van Indië, niet toereikend waren, of blijkens de ervaring konden zijn, om daaruit die voorschotten te dekken? Het was een onvoorzigtheid van de H. M. bij hare bekendheid met den critiken toestand van 's lands financiën in het algemeen, en de gevolgen van begane onvoorzigtheden draagt de koopman in den regel zelf.

Dit alles wist de H. M. zeer goed, zoowel als zij de bezwaren en het ongenoegen der SS. GG. kende, wegens het onwettig uitgeven, ja verspillen van sommen, welke, buiten de Begrooting om, ter beschikking van de regering waren gesteld.

Een gewoon koopman zou, onder zulke omstandigheden, al zeer rekkelijk zijn geweest; hoogst tevreden, indien hij deugdelijke bewijzen en zekerheid voor zijn kapitaal, benevens een matige aflossing en 5% rente van het onafgeloste kon bedingen: zonder dat hem daargehoven nog jaren lang andere, zeer gewichtige voordeelen en schier zekere inkomsten werden toegekend.

Had de heer BAUD, toen Z. Exc. de portefeuille van koloniën had overgenomen, eens tegen de Handel-Maatschappij gezegd:

» De Staten-Generaal hebben de leeningswet verworpen, en ik heb geen geld. In de dienst der » Indië, de rentebetaling enz. moet volstrekt worden voorzien. Daartoe zijn slechts twee wegen. » Zooveel van de nog aanwezige producten op Java » te doen verkoopen, als voor de behoeften *aldaar* » verspicht worden; zooveel van die producten *ahier* » aan bijzondere handelaren te verkoopen, als ik *al* » *hier* noodig heb; en het overschietende te uwer » beschikking te stellen: of dat gij ook *dit* jaar nog » weder zoovele voorschotten geeft, (uit de Bataven » voor- en naajaarsverleeningen enz.) als ik tot gaande » houding van de dienst ook in Indië noodig heb, » en ik voorts den Koning beweeg, in de eerste bij- » eukomst der Staten-Generaal slechts een leening » voor te stellen tot het benoedigde bedrag, om met » u te kunnen afrekenen."

Wat zou de H. M. indien zij haar belang in acht nam, gedaan hebben? Zich verzet tegen het eerste, en het tweede verworpen? — Wij gelooven het bezwaarlijk, ofschoon men het nu wellicht zal beweren.

Het valt schier niet te betwijfelen, of zij zou den lasten weg ingeslagen, en zich aan de force majeure hebben onderworpen.

In welk opzigt waren dan de voorwaarden *bilijker* geweest, en tevens dragelijker voor den Staat?

Dat de H. M. niet gedurende 9 jaren lang de beschikking had over de producten, krachtens het consignatie-contract, en men, wanneer de nood of de veiligheid het vereischte, *regens*, zonder haar verlof de producten op Java geheel of te deele zou *mogen*

verkoopen, dat haar niet, op enkele uitzonderingen na, de vroegere, al te groote voorregten, gedurende dien tijd, hadden moeten worden verzekerd; dat de Staat aan geene jaarlijksche aflossing van 5 miljoen zou zijn gebonden geweest, *welke laatste in ons oog* het grootste bezwaar van allen is.

En zoo kunnen wij dan niet toegeven, dat, onder de bestaande omstandigheden en den drang in welke de H. M. zich geplaatst zag, er geene voordeliger voorwaarden, minder drukkend voor den Staat, zouden hebben kunnen worden verkregen, wanneer daarop met den regten ernst ware aangehouden, en een hooger wil misschien hier niet te beslissend hadde gewerkt, en op de zienswijze van den heer BAUD eenen al te overwegenden invloed uitgeoefend.

Dan ook ware men in zijn geheel gebleven; en de nieuwe Minister had aan de Staten-Generaal kunnen zeggen: » Ik heb de zaken zóó van mijne » voorganger overgenomen, en heb zo zóó gelaten.

» Dat nu de eigenaar der bezittingen, de Staat, » of die geroepen zijn voor deszelfs belangen de wa- » ken, beslissen, wat er in dat belang behoort ge- » daan te worden." Dan ware er niet vooruit ge- » loopen; de krachtige houding der Staten-Generaal niet geheel en al ijdell gemaakt, en aan H. E. M. niet maar alleen mededeeling gedaan van hetgeen *eene gedane zaak geworden was*.

Het zou overigens verkeerd zijn, al te sterk te drukken op de bepaling bij art. 3 van het consignatie-contract, dat alle bezuinigingen op de kosten, *die mogelijk zijn*, zullen komen in het voordeel van het Gouvernement.

Immers, aan wie blijft de bepaling der grenslijn van dat *mogelyke* overgelaten, zoo niet aan de H. M.? Ken waarborg geeft dus die bepaling aan het Gouvernement niet, dan de zoodenige, welke het vertrouwen op dat ligchaam, dat het werkelijk zooveel mogelijk bezuinigen zal, oplevert.

En alles zal dus hier van de wijze van beschouwen van dat ligchaam afhangen, wat al en wat niet mogelijk is te bezuinigen.

Eene provisie van 4% is overigens, wat de heer K. ook gelieve aan te merken, als werkelijk te hoog te beschouwen, want, ofschoon het ook waar zij, dat het *doloredere* daaronder begrepen is, de wijze waarop de Maatschappij zich zeker stelt tegen gewichtige op-offeringen, op dit punt, kon anders ook door het Gouvernement worden aangenomen; en men houde het ons ten goede, dat wij, zonder meer stellige opgaven, niet kunnen aannemen, dat dit *doloredere* op 1% zou moeten gesteld worden, en er alzo slechts 2% voor eigenlijke provisie zou gegeven worden.

Dat de H. M., ten gevolge der provisie, zich meer zal heijveren hooge prijzen van de producten te maken, kunnen wij niet inzien. Wanneer zij *toch* zeker is, een goede en ruime rekening te maken, zal er minder spoorstasg bestaan, dan wanneer dit niet het geval was. Veel eer zou men mogen aannemen, dat, genoot zij 1% minder provisie, zij zou trachten dit verlies, door het maken van hoogere prijzen, zooveel mogelijk weder goed te maken.

Waarom zou ook op de H. M. niet toepasselijk zijn de stelregel, door de ervaring bevestigd, dat, gemak, waarmede een doel kan bereikt worden, genevens den ijver en de krachten opwekt en aanprikelt, om het te bereiken; dat eenige moeilijkheden te overwinnen, daartoe meer geschikt zijn.

Daarom verliest ook onze erchiens de opmerking op blad. 37 haar gewigt: » Eene schier onnoemens- » waarde prijsvermeerdering is op het totaal bedrag » der te verkoopen producten van grooten invloed, » en staat in geene verhouding tot een half ten hon- » derd meer of minder provisie."

Neen, maar wanneer *toch* slechts 1% minder voor provisie aan de H. M. over 1841 behoefde te worden gevalideerd, zou daardoor, zoo de berekening van den Graaf VAN DEN BOSCH op blad. 36 van het *1ste* eenigzins juist is, *toch* circa f 548.000. voor 's Rijks schatkist kunnen zijn uitgewonnen, en daardoor konden alweder eenige opeuten van de eerste

levensabsluutten worden afgenomen; terwijl die som nu verbedelijk strekken zal, om aan rijke kapitalisten oneerredige intressen van hun, onder garantte van 4½% intrest, en dus zonder risico uitgezet, kapitaal te bezorgen.

Bij de verdediging der hooge *dividenden* mag men die bestaan hebbende *guarantie* niet uit het oog verliezen; want wat *Winkler* L. te digne aanzien deed, moet er voor gehouden worden, dat *Z. M.* deed, in het *algemeen belang* van den *Stad*, tot bevordering van welk *belang* de oprigting van zulk een groot *handelsligchaam* uittig en noodig werd geoordeeld.

Verder is het ook waar, dat er veel meer uitzigt bestaat op *vergrooting* van aanvoeren, dan op *vermindering*; immers het overzigt door den heer J. J. Ossen geleverd, en het verbeterde stelsel van cultuur moeten hiertoe wel doen besluiten; en ook *dit* had nog een' grond te meer kunnen opleveren, om de H. M. te bewegen, zich met eene billijker provisie, dan de nu overeengekomene tevreden te stellen; en had zij ook al willen bedingen, dat, werden de aanvoeren *minder*, in stede van *meerder*, de provisie dan ook in billijke evenredigheid zou worden verhoogd, dit had men zonder gevaar kunnen toegestaan, wanneer slechts het nu toegestaan bedrag als maximum ware behouden.

Maar, zoo als het contract nu ligt, al werden ook de aanvoeren, na verloop van 4 of 5 jaren met $\frac{1}{2}$ of de helft vermeerderd, de Maatschappij zou niettemin voortgaan, over de nog volgende jaren, hare hooge provisie te genieten.

En ziedaar dan het een en ander, wat wij uit het oogpunt van de *billykheid*, ten aanzien van de gesloten contracten, meenden te moeten in het midden brengen.

Waren dezelve *niet* gesloten, wij zouden vermeen-
nen, dat er *meer* billijke voorwaarden zouden *kun-*
nen worden beloozen, en dat daarvoor ook werke-
lijk termen zouden bestaan.

Ofschoon reeds, in den loop onzer beschouwing van de zaken, in deze en de vorige brochure voorkomende, in vele opzigten gebleken is, hoedanig onze denkbeelden omtrent de contracten zijn; uit het oogpunt van het vaderlandsche belang, willen wij nogtans in een volgend N°. ook nog eenige oogenblikken stil staan, bij hetgeen de heer KRUSSMAN te dien aanzien in deze laatste brochure heeft aangevoerd.

hare roekeloosheid maar al te dikwerf had te betreuren. Die
smid is reeds omgekomen door een noodlottig
men reus, dat wellicht later blijkt aan, door
berokkend te zijn geweest. Den 25. December, terwijl hij bezig
was het vuur in zijne smederij te lozen, deed zich een vrees-
selijke ontploffing hooren, en nam de smederij uiteen. De
smid werd door een stuk ijzer, dat hem in zijn hoofd in-
drong, zoodanig getreft, dat hij niet kon durven den geest af-

— De Amerikaanse Dalker *Smith* die sedert eenigen tijd over veel optiens baarde is op eenovertuiging van zijn einde gevoelen. Hij was gewoon om dagelijks, nu eens van de toppen van eiboepeemasten, dan weder van statubehel op de Theembruggen, ogerigt, in hot water te springen en kwam steeds levend en onbezoeerd weder boven, gelijk hij dan ook, volgens zijne verzekering, van onderscheiden hooge klippen onzer kust, ja zelfs in zijn vaderland van de rotsen der waterlief bij Niagara gesprongen kon zijn. Zelfs van de reuzen-kolom alhier, welke ter herinnering van den grooten brand gesticht, den naam van het Monument draagt, bood hij aan naar beneden te springen; bijaldien de Lord-Majoor hem slechts eeno diepte van acht-voet waters onder aan hettelve geliefde te verschaffen. Al dese kunststukken hebben hem echter den dood niet gediend, maar wel een ander, want mede hij stierf hier. Sedert zijne gewoone waarschijns rens bij in hot water sprong, hot volk te verlustigen. Dit gevaarlijke kunststuk was, zich zelve schijnbaar, te verhangen, waarbij hij de meermalen den strop op of onder zijn kin vast hield. Hij was lussarlen voor het hagehelelike van dit bedrijf gewaarschuwde, en eens werkelijk met moeite van den dood gered. Gisteren moet hem, bij zijne vertoosungen op Waterloo-Bridge, hot touw wederom van onder de kin ontsnapt zijn, althans, nadat hij eeno wijl gevangen had en men ongerust begon te worden, heeft men, toen men hem sijn, alneerd, bevonden dat hij overleden was. Hij was te Philadelphia geboren, een zeemans van beroep en volgens allo geluigenissen een zeer ordelijk levend monsch.

— In 'het dorp Whiddon bij York komt onlangs in een bierhuis eene vrouw, met een kind op den arm, dat zij, als om het tegen de koude te beschermen, wol ingepakt heeft. Zij vraagt een glas versch. bier, en de waardin, die zelve ook eenen ingelapen kind op den schoot heeft, legt het, terwijl zij naar den kelder gaat, in de wieg. Terugkeerende met het bier, is de vreemde verdwenen. Het kind in de wieg begint te schreien; zij verschrakt hevig bij de ontdekking, dat het geheel zwart geworden is en zendt terstond om eenen geneesheer. Deze verklaart, dat het kind gezond, maar een negerkind is en dus zijne ze natuurlijke kleur heeft. Alle pogingen, om het vreemde wijf, dat deze kinderen verwisseld heeft, te ontdekken, zijn tot hier toe vruchteloos geweest en men maakt allerlei gissingen omtrent de reden van dit misdrijf.

FRANKRIJK.

PARIS, den 10. Januarij. Te Straatsburg is in het begin dezes jaars door lekkadia de huizen het gas in verscheiden kelders en andere huisruimten gedrongen, zoo dat, in een slaapvertrek bij eenen glaskooper, drie kinderen en de wijd gestikt zijn. Ook de vader en moeder waren in zulk een toestand, dat men aan dierzelf herstel twijfelde. Men was voor nog meer soortgelijke ongelukken beducht, zoo dat, toen toevallig, door het nederwerpen van een brandend papier op zekere plaats een gedeelte gas in brand geraakte, het bestuur der iarigting de kranen deed sluiten, waardoor bijna de geheele stad drie kwartier lang in den donker gedompeld geweest is.

De generaal Bugoud heeft aan den Minister van Oorlog voorgelegd, eene amnestie in Algiers uit te vaardigen, ten einde de vreemdelingen, die van het korps étrangers naar Abd-el-Kader zijn gedeserteerd, terug te bekomen. De Franchés deserteurs zouden van deze amnestie uitgesloten zijn, om dat het deserteeren voor hen onvergeeflijker is dan voor vreemdelingen. Men zegt, dat meer dan 500 deserteurs zich bij het leger van Abd-el-Kader bevinden, en onder deze slechts 50 Franchés.

-- Het publiek veraanruft zich hier nog altijd wegens oorlogs-
 zuchtige geruchten van elders. Zoo zouden brieven uit Aken
 het binnenrukken van tweeduizend man troepen te Meinz ver-
 melden, terwijl men tevens weten wil dat de Koning van Na-
 pels zijne legernagt op honderdduizend man brengt, en dat
 ook de sardinische infanterie eene sterke vermeerdering heeft
 ondergaan.

BELGIE.

BRUSSEL, den 15. Januarij. Gisteren avond heeft op den spoorweg tusschen Antwerpen en Mechelen een ernstig ongeluk plaats gehad. De goederen-trein werd ingehaald door den passagiers-trein en deze laatste ostring daardoor eenen zoo levensgevaarlijken gebok, dat een passagier door den dreun geworpen werd op de bank, die voor hem stond en zich beide beenen brak. Dezen ochtend is de ongelukkige aan zijne wonden overleden. Nog eenige passagiers en bedienden van den trein hebben kneuzingen, doch van lichte aard ontvangen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 12. Januarij. Men verneemt dat Zijne Majesteit den kapitein ter zee *Ver-huyl* benoemd heeft tot ridder der Militaire Willems-orde, derde klasse, en den luitenant ter zee *Theoß* tot ridder van dezelfde orde, vierde klasse, beide tot erkenning van vroeger bij de Molukkes bewezen diensten tijdens de heer *Ver-Huyl* aldaar het bevel over het finischië *Beepjen* voerde.

MEPPKEL, den 12. Januarij. Nog dagelijks passeren hier mee
of min talfrijke koppels paarden, welke volgens het zeggen de

met dierzelver transport belaste personen voor rekening van Fransche gouvernement opgekocht zijn geworden. Dit was standigheid zoude men nog al eenigen grond kunnen ontleen om de dezer dagen zoo algemeen verbreide geruchten van wapening in Drenkijk in twijfel te trekken.

VLISSINGEN, den 18. Januarij. Naar verzekerd wordt, teent dezer dagen door Z. M. genoomen besluit bepaald, de posten van eenen zijde bij de afdoeken der maritie te Amsterd. de Rotterdammer en de Vliisingen zullen worden waartoe dit beginsel reeds dadelijk zal worden toegepast. Bij de zinder-marine te Rotterdam, en dat de toepassing te Amsterd. de Vliisingen eerst dan plaats zal hebben, wanneer daartoe het verplaatsen of opheffen van de tegenwoordige titulu de gelegenheid zal ontstaan.

Gentele Berichten

Lopaken moet gezegd hebben, dat de laatste Franche haan nu wel schrikkelijk hard, maar de sporen zijn verloopten. Dagblad van West-Amérika berigt zijne geboorteplaats, dat de betrekking van de laatste *abomineuse* *franco* de laatste en wel geld verkruisde *franco* kan toetsenden. Dat is nu toch wel *broederschap*. Cochinonerie, zouden de Franchen zeggen. Koning *Leopold* heeft een strikte wet tegen het tweemaal uitvaardigen, houdende, in 14 artikelen, alle mogelijke wijzen ter bestrijding van dit kwaad. De kommandeur *M* heeft diplomatische bokken geschoten. In het bosch van chefort, provinsie Namen; is de voortdurend week een wild van 300 ponden zwaar geschoten. Men verzekert dat de aadrig der Belgen zijn ongesteld bevind. De Senne is hare oeveren getroden. Te Carcoghem zijn de bandeden bevoorstroomd. Op de Maas heeft men reeds vijftig gebeld. Voor Antwerpen zal men eending de scheepvaart kunnen vaten. Prins *Albani* en Koningin *Victoria* hebben tegenwoordig dank een koud gebuikt. De volken nemen in de aanmerkelijk in aantal toe. Madrid is rustig. Engeland als bemiddelaar in de Douro-kwestie door Spaanje te tugal aangenomen. De omstreken van Brussel, Mechelen, Leuven zijn geheel overstromd. Intekenings geopend bij *ton* en *Zoon* te Amsterdam op Holland's Genealogie of de maats groote-thans groote, de voormals rijke en thans de oud adellijke en nieuw adellijke Personen van Oud-Merland. Te Zutphen zal eens irrigating voor krankzinnigeden daargesteld. Er is een plan ingediend tot vergrooting Brussel, volgens dat plan zou Brussel 21 poorten hebben. Manchen meldt men dat er in het begin van April 150,000 lange den Rijn zullen gekantonneerd zijn. Een fraaie *Lo* heeft te Londen vijf jongen geworpen. Een diligencie Rouen heeft onder weg haar conducteur in de sneeuw verloren. Te Hannover heeft eenen bedruiden Brand. De koninklijk paleis plaats gebad. Een koopman driejarige schoondochter vermoord. In Hannover start sterk voor de kavallerie en artillerie. Een heer die van 17 tot zijn 48 jaar een bril gedragen had heeft deze gewaaflegd en ziet nu zeer goed (*H. B.* 3864). Te Amsterdam zijn 150 galantereis ontkoden. Een ondernemer heeft breven verkregen om de stad Londen met gom-elastiek te veien.

Correspondentie.

Wij hebben No. 4 der *Gossche Courant* niet ontvangen.

Beertijdingen

VLISSENGEN, den 18. Januarij. Onderscheiden vaarts
welke wegens de ingevallene vorst binnen de haven waren gekom
hebben een aanvang gemaakt met uit te halen en de Scheep
te varen naar Antwerpen.

Advertisment.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOT
DE SCHELDEN.

JANUARIJ 1841.

Van Vlissingen. Van Breskens.

ur. mtd.		ur.	
vm.	9.30	vm.	9.30
Dingsdag 19,	10.30	Dingsdag 19,	10.30
Woensd. 20,	11.	Woensd. 20,	11.
Vrijdag 21,	11.30	Vrijdag 21,	11.30
Zaterdag 22,	12.30	Zaterdag 22,	12.30
Zondag 23,	1.30	Zondag 23,	1.30
Maandag 24,	2.30	Maandag 24,	2.30

Van VLISSINGEN naar NEUZEN en ter

Vrijdag den 22 Jan om 11 ure — Tegen 2

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.